

TÁVOLSÁGBECSLÉS

Nemcsak a táv maga, a mód is, ahogy mondd,
roppant fontos. Talán sohasem lesz
jó távérzéked, de legalább megtanulod,
hogyan jelentsd a terepet: a figyelési sáv
jobb szélétől a pontig, ahol a múlt kedden álltunk,
és most legalább tudod,

a térkép nem helyet: időt ad meg, ha a
seregről van szó — hogy mi okból,
időhúzás firtatni. Utóbb arra is
rájössz, hogy nincs csak három féle fa:
lombos, tűlevelű és kilátónak való,
s végül: a dolgok csupán látszatok.

A csűr nem csűr: tereptárgy. Így érthetőbb.
Vagy ha a réten juhok legelnek békén,
nem vagy elég okos. Jelenteni így kell:
öt órakor a figyelési sávban egy tucat
mozgó alak, kivehetően állatok. Nehogy valamiképp
szegény párákat birkának nevezd.

Azt hiszem, ez világos. Példa gyanánt tegyük fel,
valaki végül már álmában is tudja
mit lát nyugatra, milyen messzire, és
vigyázzba vágódva jelent: nyugat felé
a nyári réten a napfény és az árnyak
arany-bíbor palástja szétterül,

kihalt fehér házak ábrája reszket a hőben,
lebegő szilfák alatt egy férfi és egy nő
nyugszik édesen. Erről elég ennyi:
házsor a sáv bal szélén és a lombos fák alatt
két alak, feltehetően emberi lények,
szeretkezni látszik.

Erről a feleletről joggal megállapítható, hogy
csak részben kielégítő azon okból, mivel
két fontos tényező kimaradt, pedig kikerülhetetlen:
az emberfélék most hogy merre vannak, s ne feledjük:
közben holt tér is lehet.

Közben lehet holt tér is, és lehet, hogy sohasem lesz
jó távérzésem, megkockáztatnék mégis
egy feltevést, hogy köztem és ama szeretők közt
(kik mellesteg mintha végeztek volna már)
lehet mintegy másfél év.

(Fordította: Szili József)